

Asgari ücret belirleniyor!

Ne zaman patronarın ve onların uşaklarının karşısına sıkılı bir yumruk gibi çıkarsak bugün hayal gibi görünen tüm haklarımızı birer birer alırız. O yüzden insanca bir yaşam için ve insanca yaşamaya yeten bir asgari ücret için hepimizi omuz omuza vermeye, birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

GREV

Patron medyasının iddiklarını, görmediklerini; yerlerinde yaşadıklarımızı, uğradığımız haksızlıkları, yaşadığımız deneyimleri paylaşmak, ülkede ve dünyada yaşananları birer işçi olarak kendi gözlerimizle yorumlayabilmek için çıkıyor. Sen de bu sese sesini kat, Sesimizin duyulması için destek ol!
**GREV'e yaz!
GREV'i oku!
GREV'i okut!
UNUTMA;
GREV,
senin sesin,
senin soluğun...**

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

GREV

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 1596

Aralık 2020

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi

Asgari değil İNSANCA YAŞAM!

Asgari Ücret Tespit Komisyonu 2021 yılı için geçerli olacak asgari ücreti belirlemek için toplantılarına başladı.

Sözde milyonlarca işçiyi ilgilendiren bir süreç yaşanıyor ama haftada bir internet üzerinden yapılan toplantılar dışında ortada birşey yok.

Sendikalar koronavirüs salgınının arkasına saklanmış, kollarını kıpırdatmamanın gerekçesini bulmuşlar.

Patronlar her yıl dillerine doladıkları istihdam yaratma masalına bir de salgın bahanesini eklemiş ağlaşıyorlar.

Hükümet ise bir yandan yine pandemiyi bahane edip nabız düşürüyor, diğer yandan ise pot üstüne pot kırıyor. Bu ülkenin Çalışma Bakanı'na göre ülkemizde asgari ücret Avrupa standartlarının üstündeymiş. Bir de üstüne artık Türkiye'de yoksulluk diye bir sorun kalmamış. Böyle buyuruyor hanımefendi. Ardından ise başka bir AKP'li vekil 'İnsanları kuru ekmeğe muhtaç bıraktınız!' dediğinde pişkince 'Demek ki aç değiller!' diyebiliyor.

Tüm bunların arasında ise haber bültenlerine bir başka haber sıkışıyor. Dünyada devletten en fazla ihale alan 5 şirketin 4'ü Türkiye'de. Bunların hangi şirketler olduğunu tahmin etmek zor olmasa gerek. Ama biz söyleyelim yine de. AKP'nin meşhur 4'lü inşaat çetesi.

Yani, milyonlarca işçinin kaderinin belirlendiği günlerde, işçiler açlıkla ve salgınla boğuşurken sarayda keyifler yerinde. Kendilerini ve yandaşlarını zengin etmeye devam ediyorlar.

Ne istiyoruz? Herşeyden önce bu soruyu sormamız gerekiyor kendimize. Bizi içine ittikleri sefalet bataklığını kabul ediyor muyuz? Yoksa insanca bir yaşam mı istiyoruz?

■ Sesimizi duymuyorlar!

Umurlarında değiliz. Söylenilecek tek şey bu ortadaki tablo için. Ne sanayide alınteri döken işçi, ne salgın nedeni ile kapatılan işyerlerinde açlığa mahkum ettikleri milyonlar, ne de salgınla en cephede savaşan, her gün ölümle burun buruna yaşayan sağlık emekçileri. Hiçbirimiz umurlarında değiliz.

Çünkü sesimizi duymuyorlar. Çünkü, gücümüzü birleştirip sesimizi onların kulaklarını sağır edecek kadar yükseltmiyoruz. Ve dahası hala yapılacak 3 kuruş zamlı kaç gün idare edebileceğimizin hesabını yapıyoruz. Gerçekten ne istediğimizi tartışmıyoruz.

■ İnsanca yaşam için insanca ücret!

Ne istiyoruz? Herşeyden önce bu soruyu sormamız gerekiyor kendimize. Bizi içine ittikleri sefalet bataklığını kabul ediyor muyuz? Yoksa insanca bir yaşam mı istiyoruz?

İnsanca bir yaşamın karşılığı nedir bugün? Sadaka dağıtır gibi yapacakları üç kuruş zamlı insanca bir yaşam sürmemiz mümkün mü?

Hepimiz biliyoruz böyle birşeyin mümkün olmadığını! İnsanca bir yaşam için, insanca yaşamaya yeten bir ücret için tek yolumuz var.

İşyeri komitelerinden başlayarak örgütlenmeliyiz. Bizim için başka bir kurtuluş, başka bir seçecek yok.

SINBO işçilerinin yolundan...

Ankara İşçi Meclisi yazdı...

Yönetemeyenlerden, salgını fırsata çevirip haklarımıza ve birliğimize saldıranlardan HESAP SORMAKTAN başka çıkış yolumuz yok. Hesap sormanın yolu ile SINBO işçilerinin açtığı yoldan yürümekten geçiyor.

sy 2

Yamalıklı böğrüm...

4/D'li bir kamu işçisi yazdı...

Kadro vermek adına yapılan düzenlemenin kadük bir kadro olduğunu görünce de sevincimiz kursağımızda kaldı. Hatta evladımız gibi sevindiğimiz bu engelli kadro zaman içinde bize yük olmaya başladı.

sy 3

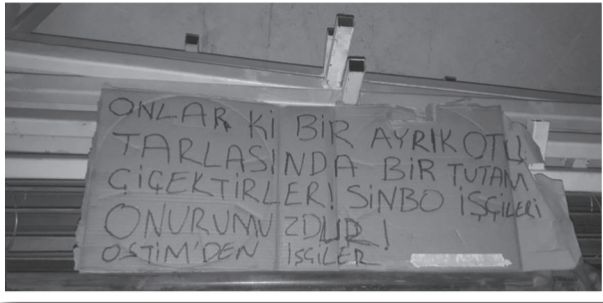
Daha ne kadar dayanacağız?

Tekstil işçisi bir kadın yazdı...

Artık şunu bilsinler ki bunca eziyete dayanacak sabrımız kalmadı. Duyduğumuz öfkeyi, nefreti birbirimize değil, patronlara ve zincirlerimize aktarmamızın zamanı geldi.

sy 6

Direnen işçiler yalnız değildir!

İstanbul'da Sinbo işçileri ücretsiz izin saldırısına karşı direniş ateşini yaktılar.

Ankara İşçi Meclisi de Sinbo işçilerini bu haklı ve onurlu direnişlerinde yalnız bırakmadı/ bırakmıyor.

Ankara'nın çeşitli bölgelerinden işçiler Sinbo işçilerine dayanışma mesajlarını iletirken Ankara İşçi Meclisi ve İşçi Emekçi Komisyonları hazırladıkları hediyeleri SINBO işçilerine gönderdi.

Anadolu bozkırında direniş ateşi!

Çorum Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Ekmekçiöğlü fabrikasında çalışan işçiler Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlendiler. Patron ise işçilerin sendikal haklarını kullanmasına 70 işçiyi çıkararak yanıt verdi. İşten atmalara karşı işçiler üretimi durdurdu. Atılan işçiler geri alınana ve sendikal yetkinin tanınmasına kadar iş başı yapmayacaklarını duyurdular. 3 gündür direnişte olan Ekmekçiöğlü işçilerinin yanındayız. Birleşen işçiler asla yenilmezler.

Türkiye'de yoksulluk yokmuş!

İktidarın uyguladığı ekonomi politikaları sonucunda artan işsizlik, yoksulluk ve ağır borç yükü nedeniyle son dönemde artan intiharlara bir yenisi daha eklendi. Samsun'un Canik ilçesinde işsiz olan 45 yaşındaki Metin I. eline iş, aş yazıp yaşamına son verdi.

Canik'in ölümünün ertesi günü ise 2021 bütçe görüşmeleri sırasında Bakan Selçuk yaptığı konuşmada Türkiye'de yoksulluk sorun olmaktan çıkmıştır dedi.

Anlaşılan yoksulluğu bizi birer birer öldürerek ortadan kaldırmayı planlıyorlar.

Ücretsiz izin dayatmasına karşı SINBO işçilerinin yolundan ileri!

Ankara İşçi Meclisi

Yönetemiyorlar!

Ne salgını, ne de ülkeyi...

Aldıkları her sözde önlem bir kez daha biz işçi ve emekçileri vuruyor.

Önlem adına açıklanan yeni yasaklarla bir kez daha milyonlarca işçi ücretsiz izinlere ve açlığa mahkum edilecek.

Sözde "İşten atmaları yasaklıyoruz!" dedikleri günden bugüne 2 milyonu aşkın işçi ücretsiz izne gönderildi.

Şimdi, yeni yasaklarla birlikte bu sayıya yeni milyonlar eklenecek.

Patronlar ise sözde işten atma yasağını fırsata çeviriyor.

Sesini çıkaran, sendikalaşmak isteyen işçiyi artık işten atmıyor, ücretsiz izne gönderiyorlar.

İstanbul Haramidere'de SINBO'da bu pervasızlığın bir örneği yaşanıyor.

Ama SINBO'da farklı olan bir şey de var!

SINBO işçisi bu pervasız saldırganlığa karşı susup, günlük 39 TL'ye yaşamı demiyor.

İşine, ekmeğine, geleceğine sahip çıkıyor.

TOMİS'in örgütlenme çalışmasına karşı öncü işçileri ücretsiz izne gönderen SINBO patronuna karşı işçiler sendikaları ile birlikte fabrika önünde direniyorlar.

Ve SINBO işçileri hepimize yol gösteriyor.

Yönetemeyenlerden, salgını fırsata çevirip haklarımıza ve birliğimize saldıranlardan HESAP SORMAKTAN başka çıkış yolumuz yok.

Hesap sormanın yolu ile SINBO işçilerinin açtığı yoldan yürümekten, yaktıkları çoban ateşini büyütmekten geçiyor.

Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkalım!

BİRLEŞELİM!

DİRENELİM!

KAZANALIM!

İnsanlar kaderine terk edildi!

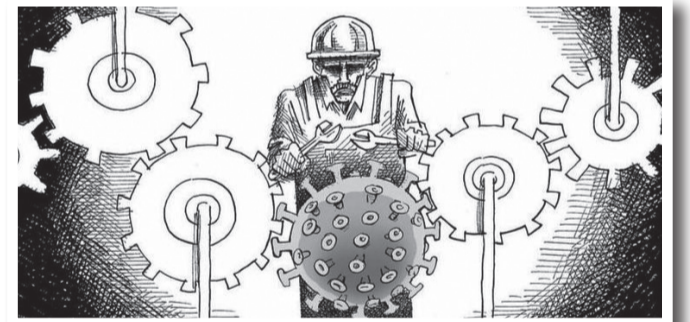
Bir sağlık işçisi

2020 yılını ipe çekmiştik. Yeni umutlar yeni hayaller kurmuştuk. Ancak yeni yıl hiç de hoş gelmediğini kısa sürede belli etti. Yılın başından itibaren Çin'den dünyaya yayılan koronavirüs denilen bir hastalık musallat oldu. Kısa sürede milyonları etkiledi. Ben de bir hastane çalışanı olarak bu korkuyu hepimizden çok hissediyorum.

Bulduğumuz hastanede 10 Mart'ta kişisel koruyucu ekipman bakımından hiç bir sıkıntı yaşanmıyordu. Bir gün sonra ise ne maskeye ne de diğer kişisel koruyucu malzemeye ulaşamaz olduk. Tüm bu sıkıntı ve korkularla beraber aylar geçti.

Yaz aylarının sonunda bizim de bu hastalık ile sınavımız başlamış oldu. Önce eşimde halsizlik, tat ve koku alamama belirtileri başladı. Biz yeni ev taşıdığımız için bu durumu yorgunluğa bağladık. Birkaç gün sonra aynı belirtiler biz de de göründü. O gün hastaneye nöbete gittiğimde test yaptırdım. Ertesi gün akşam tekrar nöbete geldiğimde telefona gelen mesaj ile yıkıldım. Diğer tahliller normal geldi. Hastalığım sürüntü örneğinde tespit edildi.

Buraya kadar herşey normal diyelim. Normal olmayan taraf ise bundan sonra başladı. Hastaneden raporumu aldıktan sonra eve geldim. Durumu aileme söyleyip kendimi izole ettim. Önce eski aile hekimim aradı. Filyasyon ekibinin geleceğini söyledi. Ardından İl Sağlık Müdürlüğü'nden bir doktor daha aradı, 'Evden çıkmayın. Filyasyon ekibi gelecek!' dedi. Ama gelen giden olmadı. Ertesi gün ben doktoru aradım ama ulaşamadım. Gün boyu İl Sağlık Müdürlüğü'nü ve 112'yi aradım. Durumu anlattım. Telefondaki kişi ailem için filyasyon ekibinin gelmeyeceğini, kendimizi izole edip dışarı çıkmamamızı söyledi.

O an anladım olaylar bakanın televizyona çıkıp anlattığı gibi değil. 14 gün kendimizi izole edeceğimiz etmeye ama ihtiyaçlarımızı nasıl karşılayacağız. Evde doğalgaz bile yok.

Ters giden birşeyler vardı. Televizyonda yetkililer güzel konuşuyor, herşey kontrol altında diyorlardı. Ama yaşananlara bakıyorum da onların anlattığı gibi değil hiçbirşey.

Tam bir hafta geçti. Artık isyanlardayım. Aramadığım kurum kalmadı. İl Sağlık Müdürüğü, 112 Acil, Başkent Gaz, Sağlık Bakanlığı, Ankara Büyükşehir Belediye, Çankaya Belediyesi, AKP GENel Merkezi... Hepsini aradım. Tek söyledikleri evden çıkmayın oldu. İhtiyaçlarımız ile hiçbir ilgi lenmedi.

Sözü uzatmaya gerek yok. Günler birbirini takip etti. Karantinanın son günü tekrar test yaptırmak istedim. Ertesi gün işbaşı yapacağım. Ama biz sağlık işçilerine bile test yapma gereği duymadılar. Bir de test yaptırmak için dışarı çıkarsam para cezaası kesileceğini söylediler.

Biz tüm sağlık kurumlarımız ile bu hastalığa hazırlıksız yakalandık. Hastalık ile ilgili gerçek veriler vatandaşlardan gizlendi. Alınan önlemler bile doğru düzgün uygulanmadı. İnsanlar hem hastalıkla hem de yasak ve yokluklarla başbaşa bırakıldı.

Yamalıklı böğrüm, neler ister göynüm!

4D'li bir kamu işçisi

Başlığım biraz halk dilinde oldu. Belki TDK'ya uygun kelimeler yok ama durumumuz aynen bu.

Ben bu yazımda toplu sözleşmede neler ele alınmalı konusunu ele alacağım.

Büyük sağlık sorunlarıyla dünyaya gelmiş olan kadromuz (4/D) bugünkü haliyle ne bir kadro ne bir kadrosuzluk durumu içeriyor. Evet kadronun verildiği açıklandığında hepimiz çok sevindik, hatta çocuğumuz olmuş gibi sevindik. Ama gerçekte var olmayan bir kadro bu. Kadro vermek adına yapılan düzenlemenin kadük bir kadro olduğunu görünce de sevincimiz kursağımızda kaldı. Hatta evladımız gibi sevindiğimiz bu engelli kadro zaman içinde bize yük olmaya başladı. İnsana hiç evladı yük olur mu? Peki ama ne yapacağız o zaman?

İşte tam bu sorunun cevabı toplu sözleşmelerde yatıyor. Zaman içinde birçok alanda düzenlemeler olacaktır elbette. Ama iyileşme ne kadar hızlı ve ne kadar başarılı olacak? Bünye bu ilaçlara dayanabilecek mi? Teşhisler doğru konabilecek mi? Doğru doktor, doğru reçete ve en önemlisi ilaç bulunabilecek mi? Bunu zaman gösterecek elbette.

Ama açık yüreklilikle söyleyebilirim ki koskoca bir iki buçuk yıl heba edilmiş ve hastalığın bazı semptomları belimizi büküştür.

Hasta : 4/D li sürekli işçiler(bende dahil)

Belirtiler :

Öksürük: Memur muyuz, kamu işçisi mi, yoksa taşerondaki gibi normal statüde bir çalışan mı?

Baş ağrısı: İş yaparken kamu işçisi, özlük haklarında taşeron işçi, hesap verirken memur!

Kabızlık: İş yaparken sürekli amir baskısı!

İç organlarda bozulma: Dışarıdan bakıldığında insanlar bizi bol para kazanan özlük hakları iyileştirilmiş işçiler olarak görüyor!

İştahsızlık: Altı ayda bir %4 zam bende ne iştah bıraktı ne birşey!

Psikolojik belirtiler: Bankalar bile kredi vermez durumda maaşım çok düşük diye. Böyle olunca da aman acillik olmayın diyorum evdekilere. Sakın acil bir ihtiyaç çıkarmayın başıma!

Tarihi geçmiş ilaçlar: Bi sendikalı olalım dedik işleri elimize yüzümüze bulaştırdılar. Siz bunu da hak etmiyorsunuz dediler ve sendikalarımızı bu süre boyunca etkisiz hale getirdiler!

Reçete : Antibiyotik olarak zamlı maaş; ağrı kesici olarak 4-D kadro düzenlemesinin eksikliklerinin giderilmesi ve vitaminler olarak sosyal haklar.

İnsanca yaşamaya yetecek bir ücret. İki yıldır eriyen maaşlara ayrıca bir seyyanen zam. Sözleşmede yer alan yüzdeler dilimlerin yansıtılması. Fazla mesai, ikramiyeler ve tediye. Kanunda durumumuzun daha anlaşılır bir hale getirilmesi. Kurumlar arası ve kurum içi tayin haklarının verilmesi. Meslek gruplarındaki yıpranma paylarının bir hak olarak genişletilmesi. Sosyal haklarda iyileştirme.

Reçeteyi doğru uygulamak için ise BİRLİK ve MÜCADELE! Doktorun bizi işe yaramaz reçetelerle eve göndermemesi için tek çaremiz birleşmek!

Yalanlar besliyorlar!..

Sincan'dan bir işçi

Aylarca bizleri 'Herşey kontrol altında!' diyerek kandırdılar. Sonunda ise Dünya Sağlık Örgütü'nün baskısı ile salgınla ilgili gerçek rakamları açıklamak zorunda kaldılar.

Böylece dünyanın salgınla en iyi mücadele eden(!) ülkesi iken bir anda nüfusa oranla salgının en hızlı yayıldığı ülke olduk.

Sonra da TV ekranlarına çıkıp pişkin pişkin sorumluluğu bir kez daha bizlere attılar. Neymiş, aldıkları önlemlere halk uymadığı için salgın yayılıyorymuş, eğer önlemlere uyulmazsa daha sert önlemler almak zorunda kalabilirlermiş.

Aldıkları önlemler arasında salgını kontrol altına almak için tek bir gerçekçi önlem var mı acaba? Yoksa, yine en iyi bildikleri şeyi mi yapıyorlar arkadaşlar.

Önlem adı altında yine ceza kesiyorlar durmadan. Denetim diye yaptıkları tek şey ceza kesmek.

İnsan merak ediyor, bunlar salgınla mı mücadele ediyorlar yoksa bizimle mi?

Sözde önlemleri arttırıyorlar, hemen ardından karantina süresini kısaltıyorlar. Neymiş efendim, 10 gün karantina yeterliymiş, hatta test yaptırarak 7. günden sonra işbaşı yapılabiliymiş.

Tek dertleri var. O da sömürü çarkları ne olursa olsun dönmeye devam etsin.

Zaten bunu daha salgının başında ilk ağızdan söylemişlerdi hatırlarsanız. İnsanlar yaşam kaygısı taşıırken onlar çıkıp önlerine çıkan yeni fırsatlardan bahsediyorlardı.

Şimdi o fırsatların ne anlama geldiğini hepimiz daha iyi görebiliyoruzdur umarım. Onların fırsatı bizim sessizliğimiz. Bizim sesimizin çıkmayacağını düşündükleri için hergün daha fazla biniyorlar sırtımıza. Ama 'artık yeter' demenin zamanıdır. Bu asalakları artık sırtımızda taşımayalım.

İSİG Meclisi İş Cinayetleri Raporu yayınlandı!

İSİG Meclisi Kasım ayı İş Cinayetleri Raporu'nu yayınladı.

Raporda "Salgınla beraber işçi sınıfının tüm kesimleri ölüm ve açlık kıskacı altında" diyen İSİG Meclisi Kasım ayında en az 294 işçinin yaşamını yitirdiğini ifade etti.

Raporda, ölümlerin %22'sinin sağlık işkolunda yaşandığı ifade edilirken böylece sağlık işkolu ilk kez en çok işçi ölümünün yaşandığı işkolu oldu.

TTB: Her 10 dakikada 1 kişi Covid-19'dan ölüyor!

Türk Tabipleri Birliği'nin aile hekimleri aracılığıyla pandeminin durumuna ilişkin yaptığı ankete göre günlük pozitif vaka sayısı 50 bine yaklaştı. Ekim ayında aile hekimlerinin izlem listesinde olan kişi sayısı 500 binken kasım ayında bu sayı yaklaşık 1 milyon 500 bin kişiye çıktı.

Türkiye genelinde 73 farklı ilden bin 270'in katıldığı ankete göre aile hekimlerinin Covid-19 izlem oranı eylüle göre ekim ayında yüzde 30 artış gösterirken, ekime göre kasım ayında ise izlem oranı yüzde 91 arttı.

Direnişçi emekçileri sendikadan ihraç ettiler!

Eğitim Sen Merkez Genel Kurulu'nda koltuk kavgasına tutuşan sendikal bürokrasi kendi tarihlerine bir kara daha çaldı.

Genel Kurulda Yüksel Caddesi'nde ihraç edildikten sonra direnişe geçen Eğitim Sen üyesi Nuriye Gülmen, Acun Karadağ, Mehmet Dersulu, Ayhan Erkal, Pelin Akbaş, Yusuf Mengilli, Eylem Uysal, Sabah Aras, Ahmet Korkmaz ihraç edildi.

Sendikal bürokrasinin bu fırsatçı tutumunu kınıyoruz. İhraçlara karşı direnmeyip, direnenleri ihraç edenlerden elbet bir gün hesap sorulacak.

2021 yılı asgari ücret görüşmeleri başladı...

ASGARI DEĞİL, İNSANCA YAŞAM!

2021 yılı için geçerli olacak asgari ücreti belirleyecek Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantılarına başladı.

Hükümet, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) ve Türk İş'ten 5'er temsilciden oluşan heyet yapacağı göstermelik toplantıların ardından milyonlarca işçinin geleceğini belirleyecek bir karara imza atacaklar.

Milyonlarca işçiyi ilgilendiren bir karar verme hakkını kendinde gören bu komisyonda Türk İş güya işçi tarafını temsilen yer alırken, hükümet ise sözde tarafsız bir arabulucu olarak yer alıyor.

Ama hepimiz biliyoruz ki, ne Türk İş'in başına çöreklenen ağa takımı işçiyi temsil ediyor, ne de hükümet bu ortaoyununda tarafsız bir rol oynuyor.

Milyonlarca işçi pandemi koşullarında halen çalışmaya zorlanırken bu ağa takımının toplantılarını dijital ortam üzerinden gerçekleştirmeleri bile işçinin ne halini, ne de yaşadıklarını zerre kadar anlamadıklarını göstermeye yetiyor.

■ İşçiyi ezdirmiyorlarmış!

Yıllardır asgari ücret toplantılarının ardından çıkıp "İşçiyi ezdirmedik!" diyorlar. Niye diye sorarsanız, açıklanan enflasyon rakamının 2-3 puan üzerinde zam yapmış olduklarını söylüyorlar.

TÜİK tarafından açıklanan enflasyon rakamları üzerine artık söyleyecek söz bulmak mümkün değil. Açıklanan enflasyon rakamlarının işçinin yaşamında bir karşılığı olmadığını zaten hergün yaşayarak görüyoruz.

Ama biz bunu da bir kemara koyalım. Enflasyon rakamlarına attırdıkları taklaları da es geçelim.

Asgari ücret, bir işçinin ailesi ile birlikte yaşamını sürdürebilmesi için gerekli olan minimum rakamdır. Ve Türk İş verilerine göre bu rakam 8000 TL'nin üzerinde arkadaşlar. Bırakalım yoksulluk sınırını; barınma, fatura vb diğer zorunlu giderler dışında sadece gıda harcamasını belirten açlık sınırı bile yine Türk İş verilerine göre 2516 TL bugün. Soruyoruz, bu mu işçiyi ezdirmemek?

■ Asgari değil, insanca yaşam!

Asgari ücret bir işçinin ailesi ile birlikte insani koşullarda yaşaması için gerekli olan minimum miktardır dedik. Peki, bu rakam nasıl belirleniyor ve nasıl belirlenmeli?

Herşeyden önce bugün Türkiye'de asgari ücret tek bir işçinin yaşam maliyeti üzerinden belirleniyor. Yani işçinin bakmakla yükümlü olduğu bir ailesinin olması bu haramzadelerin umurunda bile değil. Utanmasalar kundaktaki bebeğinde çalışması gerektiğini söyleyecekler. Oysa **asgari ücret 4 kişilik bir ailenin asgari yaşam maliyeti üzerinden hesaplanmalıdır. Bu hesaplamanın rakamsal karşılığı ise yoksulluk sınırındır.**

Yine Türkiye'de patronların türlü yöntemlerle vergi kaçırdığını, kaçıramadığında bile devlet tarafından bu vergi borçlarının affedildiğini, vergi yükünün işçilerin sırtına yüklendiğini hepimiz biliyoruz. Sırf vergi dilimini değiştirmedikleri için asgari ücretli bile yaz aylarında %20'lik vergi dilimine giriyor. Asgari ücretin yaklaşık yarısı çeşitli adlar altında kesilen vergilerle devletin kasasına giriyor. **Biz, asgari ücretin gelir vergisi kapsamı dışında tutulması gerektiğini söylüyoruz.**

En başta söyledik. Asgari ücret işçilik ile, işçinin yaşamı ile alakası olmayan 15 kişilik bir komisyon tarafından belirleniyor. Biz, asgari ücreti belirlemesi gerekenin asgari ücretle yaşamak zorunda bırakılan milyonlar olduğunu, ve asgari ücret görüşmelerinin canlı yayınlanması gerektiğini söylüyoruz. İşçiden kaçarak asgari ücreti belirleyemezler.

Sendikacılar ne yapıyor?

Bir metal işçisi

Ülkenin en büyük toplu sözleşmesi gelmiş, asgari ücret belirlenecek, bizim sendikacılardan yine ses soluk çıkmıyor.

İş lafa gelince her biri mangalda kül bırakmıyorlar ama icraat zamanı ortada yoklar.

Bir düşünün kaç gün oldu görüşmeler başlayalı. Sendikacıların ağzından iki kela laf duyan, televizyonlarda yüzünü gören oldu mu?

Bu iş nasıl olacak böyle. Yüzbinlerce üyesi olan konfederasyon başkanları, işçinin aidatı ile caka satanlar neredesiniz?

Yine milyonlarca işçiyi kaderi ile başbaşa mı bırakacaksınız?

Geçenlerde 3 konfederasyon ortak toplantı yapmışlar. Ama ne konuştukları bile belli değil.

DİSK, bir rakam açıklamış talep olarak ama ne rakam rakam, ne de bu rakamı elde etmek için bile kilını kıpırdatıyor.

Buradan, aidatlarımız üzerinde saltanat süren sendikacı bozuntularına sesleniyorum. Bırakın artık oturduğunuz koltuklarda sefa sürmeyi, biraz işçi için birşeyler yapın.

Siz de patronlar gibi işçiden birşey olmaz, vur ensesine al ekmeğini diyorsanız, koltuğunuzu korumanın derdindeyseniz boşuna heveslenmeyin.

Sonunda siz de onlarla birlikte çöp olacaksınız!

■ Ülke gerçeği, kimin gerçeği?

Haramzade takımı asgari ücretle ilgili ne zaman ağzını açsa ülke gerçeklerinden dem vuruyor. Hükümet ise işi daha da ileri götürerek Türkiye’de asgari ücretin Avrupa ülkelerinin üzerinde olduğunu iddia ediyor.

İnternette yapılacak çok basit bir araştırma bile hükümet yetkililerinin nasıl bir yalan söylediğini göstermeye yetiyor. Asgari ücretin euro bazında karşılığı bugün Doğu Avrupa ülkelerinin bile gerisine düşmüş durumda. Almanya gibi merkez ülkelerde ise asgari ücret Türkiye’deki rakamın 6-7 katı civarında. Bu tablo gün gibi ortada iken gözümüzün içine baka baka nasıl yalan söylediklerini herbirimizin sorgulaması gerekiyor.

Patronların ise ülke gerçeklerinden dem vurduğunu, istihdam yaratma masalları ile asgari ücreti düşük tutmak için sürekli bir basınç yaptıklarını biliyoruz. Hem de son yıllarda asgari ücrete yapılan zamların nerede ise tamamının İşsizlik Sigortası Fonu’ndan karşılanıyor olmasına rağmen. Sözde, asgari ücreti belirlemek için toplanıyorlar ama masadan her sene patronlara sigorta vb konularda teşvik kararları ile kalkıyorlar. Yani, asgari ücrete yapılan 3 kuruşluk zammı bile biz işçilerin ücretinden kesilen İşsizlik Fonu’ndan karşılıyorlar. Tüm bu tabloda ise patronlar servetlerine servet katmaya devam ediyor. Ülkede dolar milyarderleri sayısı ve bu kişilerin servetleri sürekli olarak artıyor. İşte ülke gerçeği bu arkadaşlar. Biz üç kuruşa talim eder, çocuklarımıza verecek simit parası bulamazken birileri hep daha zengin oluyor.

■ İnsanca yaşam için birlikte mücadele!

Eğer, biz açlık ve sefalet içinde bir yaşam sürerken birileri hep daha fazla zenginleşsin istemiyorsak; Eğer, emeğimizin hakkını almak istiyorsak; Eğer, insanca bir yaşam sürmek, insanca bir yaşam için insanca bir ücret kazanmak istiyorsak önümüzde tek bir yol var.

Bu yol örgütlenmekten ve birlikte mücadele etmekten geçiyor.

Ne zaman işyerlerinden başlayarak tek bir yumruk gibi kenetlenirsek;

Ne zaman patronların ve onların uşaklarının karşısına sıkı bir yumruk gibi çıkarsak bugün hayal gibi görünen tüm haklarımızı birer birer alırız. O yüzden insanca bir yaşam için ve insanca yaşamaya yeten bir asgari ücret için hepinizi omuz omuza vermeye, birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

Ses çıkarmamız, hakkımızı aramamız gerekiyor!

Bir gıda işçisi

Bir ülkede asgari ücret neye göre hesaplanır bunu bütün emekçiler bilmek zorunda.

Asgari ücret, işçinin bir iş günü çalışması karşılığında ödenmesi belirlenen en düşük ücrettir.

Bir işverenin işçiye bu belirlenen ücretin altında ücret vermemesi gerekiyor. Asgari ücret, işçi ve ailesinin ekonomik ve sosyal hayatlarını en iyi şekilde yaşayabilecekleri düzeyde olmalıdır. Dostlar ben bu yazıyı yazarken televizyonlarda şöyle bir haber geçiyordu. Bir partinin bazı Milletvekilleri kendi maaşları hariç bazı kamu kurumlarından huzur hakkı altında yüksek meblağlarda maaşlar alıyor. Düşünün bu ülkenin en ağır işlerinde çalışan emekçilerine asgari ücret adı altında sefalet ücretleri verilsin. Kendilerini halkın vekili diye adlandıran seçkinler ceplerini doldursun. Bu haksızlıktan öte bir şey, düpedüz utanmazca emek sömürsüdür.

Bir çok ülkede asgari ücret bir işçinin bütün bir ailesinin ekonomik ve sosyal giderleri hesap edilerek belirlenir. Avrupa Sosyal Şartı’nın 4. maddesine göre, “Tüm çalışanların, kendileri ve ailelerine iyi bir yaşam düzeyi sağlamak için yeterli ve adil bir ücret alma hakkı” var. Aslında sendikalar da bunun için var,

sendikalar böyle bir hakkın sonuna kadar arkasında durmalı ve işçileri mücadeleye çağırmalıdır.

Lakin ülkemizde, sendikalarında durumu ortada. İşveren örgütleri ile kol kola kapalı kapılar ardında emekçilerden köşe bucak kaçırılan pazarlıklar söz konusu.

Şu günler hepimizin bildiği pandemi süreci yaşanıyor. Zorunlu ücretsiz izine çıkarılan, kısa çalışma ödeneklerine mahkûm edilen işçilerin hayatı daha bir zor. Bir taraftan yaşamını sürdürmek, bir taraftan virüsten nafile korunmaya çalışmak. Benim çalıştığım işyerinde bir çok arkadaşım virüs kaptı, hala da tanısı pozitif çıkanlar var. Üstelik çalıştığım firma tanınmış bir tatlı ve et ürünleri üreten bir firma. Ankara ve İstanbul da restoranlar zinciri var. Bütün bunlara ek maaş zamları ile tek kelime konuşulmuyor.

İşçi arkadaşlarımız sus pus ve moraller bozuk. Böyle bir dönemde asgari ücret konusunda ses çıkarmamız, hakkımızı aramamız gerekiyor asıl.

İnsanlığı öldüren sermayenin kar hırsı ve sefalet ücretleridir. Sermayenin yenildiği yerde gerçek yaşam başlar. Yaşam ne eve sığar ne de sefalet ücretlerine...

Hakkımızı istiyoruz!

Ben AVM’de teknikerlik yapan, maaşı asgari ücretin üzerinde olan bir işçiyim. Asgari ücret ne kadar yükselirse, asgari ücretin üzerinde ücret alanların maaşı da o kadar yükselecektir. O yüzden bu süreci daha dikkatli takip ediyorum. 4 kişilik ailenin yoksulluk sınırı 8200 TL iken konuşulan rakamlar işçi ihtiyacını karşılamayacak rakamlardır. Bir bekarın alması gereken asgari ücret bile en az 5000 TL olmalıdır. Sonuçta hayatımız sadece karnımızı doyurmaktan ibaret değil. Fakat bunu kabul ettirmek için bütün işçilerin tepki göstermesi lazım. Yoksa Türk-İş, Hak-İş ve DİSK’in koltuk sevdalısı yöneticilerine kalırsa satılacağımız bugünden bellidir. Bir sözüm de hükümete; koşullar izin vermiyor, patronlara gücümüz yetmiyor diyerek yıllardır işçiyi kandırıyorsunuz. ABD’ye, İsrail’ e, Almanya’ya sahte palavra atarsınız siz ancak.

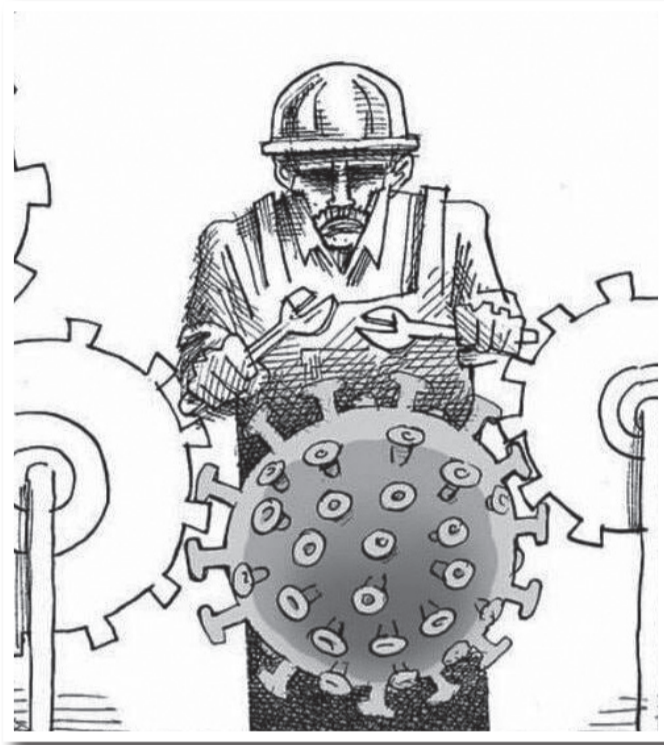
İşçilerin sağlığı patronların kârından daha değerlidir

Sürat Kargo'dan bir işçi

Salgında vaka sayılarının on binlerle, ölüm sayılarının yüzlerle ifade edildiği bir evreden geçiyoruz. Ülkeyi yönetenler vatandaş gerekli önlemleri almıyor, maske takmıyor, fiziksel mesafeye dikkat etmiyor diyerek işin içinden çıkıyor. Hatta utanmazca işe zamanında gitmeye çalışan emekçi suçlanabiliyor. Tabii kendileri toplu taşıma araçlarına binmek zorunda değiller. Ya da onlarca, yüzlerce kişinin çalıştığı işyerlerinde de değiller. 10 trilyonluk makam aracında dolaşanlar elbette ki bizi anlamayacak. İşin diğer bir tarafı ise vaka ve ölüm sayılarının yalan atılarak ifade edilmesidir. Belediyelerden ve sağlık emekçilerinden yansıyanlar vaka sayısının 60.000'nin üstünde olduğunu, ölüm sayısının ise 500'lere yaklaştığını gösteriyor.

Sürecin en başında tam karantina yapılsaydı ve yaz ayları yaklaşırken (a)normalleşme adımları atılsaydı, vaka ve ölüm sayıları bu kadar artmayacaktı. Vaka ve ölüm sayısının binlerle ve yüzlerle ifade edildiği bugünlerde ise 28 günlük bir tam karantina uygulansa ve yaygın test yapılsa vaka sayısı en aza inecektir. Fakat patronlar ve onun tek adam rejimi sorunu gerçekten çözmek yerine göstermelik bir takım uygulamaları tercih etti. Oysa halk olarak gayet iyi biliyoruz ki tam kapanma olmadan salgının sıfırlanması ve ya en aza indirilmesi mümkün değildir.

Bizler günlük yaşamdan içinde salgının acı sonuçlarıyla her an yüzleşiyoruz. İşyerlerinde çok sayıda arkadaşımız koronavirüse yakalanıyor. İş tempomuz hafiflemek bir yana her geçen gün ağırlaşıyor. İnsanca beslenmeye yeten ücretimiz olmadığı gerçeğini de göz önünde bulundurursak hepimiz virüse karşı bağışsız yakalanmış oluyoruz. Sağlık çalışanları başta olmak üzere virüsün bedelini en çok biz ödüyoruz. 200' den fazla sağlık emekçisi bu süreçte hayatını kaybetti. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin raporuna göre Kasım ayına kadar en az 386 emekçi hayatını kaybetti.

Covid 19'un sağlık emekçileri açısından meslek hastalığı sayılmamasında ve diğer işçiler için iş kazası sayılmamasında ise ısrar ediliyor. 130'a yakın ülkede Covid-19' un sağlık çalışanları için meslek hastalığı kabul edildiğini de ifade edelim.

Ve bu ağır tablonun karşısında tam karantina isteyenler, ekonomiyi batırmakla ve gerçekçi olmamakla suçlanabiliyorlar. Oysa ekonominin batmasından bahsedilen şey milyar dolar kâr yapanların kârlarındaki azalmadır. Emekçiler başta olmak üzere halktan alınan vergilerin bizlere harcanmak istenmemesidir. Bizlere harcanacak paranın yük görülmesidir.

O zaman ne mi yapacağız? Ölüm ve vaka sayısındaki artışa kesinlikle alışmayacağız. Bu durumu normalmiş gibi görmemizi isteyenler kârlarının kesintiye uğramasını istemeyen patronlardır. Ve en güçlü biçimde haykıracağız; işçilerin sağlığı patronların kârından daha değerlidir!

Artık kendileri de kabul ediyorlar!

Sincan'dan bir işçi

Yıllarca emekçileri "ekonomimiz büyüyor" diye kaldırdılar. "Doğalgaz bulduk" dediler. Ekonomi açısından dünyada bilmem kaçınıcı sıradayız diye emekçileri avutmaya çalıştılar.

Artık mızrak çuvala sığmamaya başladı ve kendileri de konuşma aralarında gerçekleri itiraf etmeye başladılar. Erdoğan'ın Hazine ve Maliye Bakanı'nın istifasından sonra yaptığı bir konuşmada söyledikleri itiraf niteliğinde. "Ekonomide acı da olsa doğru reçeteleri uygulamaktan çekinmeyeceğiz" söylemi yıllarca söylenen yalanların bir itirafı sayılabilir.

Üstelik bir anlamda tarihin tekerrürü şeklinde... 2000'lerin başında IMF'den alınan borçlar karşısında emekçilerin yaşamı ekonomik olarak zindana çevrilmişti. Ve IMF programı karşısında emekçiler "kemer sıkma"ya çağırılmıştı. O gün kemer sıkıştı, bugün ise AKP-MHP iktidarı bize acı reçete uyguluyor. Özünde aynı şey... Yani sonuç olarak birileri sefa sürerken, kırbaç yine bizim sırtımızda şaklayacak!

Ne mi olacak? Tüm ihtiyaçlarımızı daha pahalıya alacağız, her şeye daha fazla zam gelecek, kiramızı ödeyemez duruma geleceğiz, vergiler artacak, aldığımız üç kuruşluk maaşımız da vergi ile kuşa dönecek, işsiz kalacağız, yoksulluğumuz artacak... Tüm bunlar bir avuç sermayenin kâr oranları düşmesin diye olacak.

Bu yaşadığımız ücretli kölelikten başka bir şey değil. Fakat biliyoruz ki bu bir kadar de değil. Bu yaşadığımız zulme dur demek de bizim elimizde. Birlik olmak, fabrikalarda örgütlenerek haklarımızı korumak da bizim göstereceğimiz çabadan geçiyor.

NTV Para
@NTVPara

Milyonerlerin mevduatı 10 ayda 670 milyar lira arttı
bit.ly/3a9whjQ

Onlar zenginleşiyor Biz ölüyoruz!

Sincan'dan bir işçi

Bugün internet sitelerinde çıkan bir habere göre milyonerlerin mevduatı 10 ayda 670 milyar TL artmış.

Evet, yanlış okumadınız. Son 10 ayda yaşanmış bu artış. Yani, Covid-19 salgınının ortasında. Yani, biz hergün bu öldürücü salgınla burun buruna işyerlerinin yolunu tutarken, ya da alınan saçma önlemler yüzünden tek gelirimizi bile kaybetmişken parabolaları servetlerine servet katmaya devam etmişler.

Hiç düşünüyor muyuz acaba "Nasıl oluyor bu?" diye. Nasıl oluyor da hergün feryatlı figan eden patronlar böyle zenginleşmeye devam ediyor da, biz işçiler neden daha da fakirleşiyoruz diye?

Kader mi bu yaşadığımız?

Eğer öyleyse, bu kader neden sadece bizi vuruyor?

Neden, biz sağlıklı beslenmeye en fazla ihtiyaç duyduğumuz bugün bile asgari ücretin yarısı kadar etmeyen rakamlarla günü kurtarmaya çalışıyoruz da onlar kollarını kıpırdatmadan servetlerine servet katıyorlar.

Neden, onlar sırça köşklerinde hergün test yaptırıp kendilerini, ailelerini korumaya alıyorlar da; bizi işyerlerinde kaptığımız virüsü ailemize, sevdiklerimize bulaştırmaya zorluyorlar.

Bir emekçinin eline "İş, aş" yazıp kendisini sokak ortasında astığı günün ertesinde hangi yüzle çıkıp "Bu ülkede yoksulluk sorunu ortadan kalkmıştır!" diyebiliyorlar.

Gerçekten bizim hiçbir şey görmediğimizi mi düşünüyorlar? Yoksa söyledikleri her yalana inanacağımızı mı sanıyorlar.

İşte, salgınla ilgili rakamlarda oynadıkları oyunlar ortada. Sadece bizi değil, tüm dünyayı, Dünya Sağlık Örgütü'nü kandırmaya kalktılar. Sonuç ne oldu peki?

Oynadıkları bu kirli oyunun faturasını kimler ödedi/ödüyor.

Söyledikleri hiçbir yalan ilelebet saklı kalmıyor, kalmayacak. Ama ulusal çıkar diye diye söyledikleri yalanların bedelini de ödememeliyiz.

Son bir yılda yaşadıklarımız hergün söyledikleri o koca yalanın, "Aynı gemideyiz!" masalının nasıl koca bir yalan olduğunu gösterdi. Ve büyüyen servetleri de bu yalanın tuzu biberi oldu.

Artık, bu sözde kadere daha fazla boyun eğmemeliyiz. Birleşmeli, harekete geçmeli, yönetemeyen yalancı sürüsünden hesap sormalıyız.

Daha ne kadar dayanacağız?

Tekstil işçisi bir kadın

Tekstil sektöründe çalışıyorum. İki küçük çocuğum var. İş yerlerini geçtim, mahallemizde çok fazla çocuk olmasına rağmen, ne bir ücretsiz kreş ne de bir çocuk parkı yaptrabildik. Bu konuyla ilgili belediyelerle de defalarca görüşmeye çalıştık, (bir türlü görüşme ayarlayamadık) bir sonuç alamadık. Tabii kreş ücretsiz olursa özel kreşler iş yapamayacak ya olan fakire olsun tabii. Ben de çocuklarımı birçok çalışan kadın gibi ailemden birine, anneme bırakmak zorunda kalıyordum. Pandemi sürecinde ise risk grubunda olduğu için annemi köye göndermek zorunda kaldık. Çocuklarım da şu salgın ortamında bile bazen benimle işe geliyorlar, bazen evde yalnız kalıyorlar. Benim durumumda olan pek çok kadın, çoğu durumda olduğu gibi bu konuda da hiçbir şekilde destek görmediği için ya işten çıkmak zorunda kalıyor ya da geçici yöntemler bulmaya mecbur bırakılıyor. Bakanlara, patronlara, para babalarına 'evde kal' demesi çok kolay tabii. Ya biz işçilerin, işçi kadınların durumu ne olacak?

Devletin açıkladığı bütün paketlerden patronlara paralar aktarılırken, vergi borçları silinirken, karları katlanarak artarken biz ise sanki çalışana virüs bulaşmıyormuş gibi ya gece gündüz çalışıyoruz, ya da aylık 1000 liraya kısa çalışma ödeneği almak zorunda kalıyoruz. İşçiye emekçiye reva görülen hayat böyle işte. Bir yanda salgın korkusu, diğer yanda açlık korkusu. Ama emekçiler kendi gücünün farkında olsa bu sömürü de olmaz zaten. Kadınların bu süreçte durumu daha da kötü tabii. Araştırmalara göre pandemi sürecinde şiddet vakaları da artmış durumda. Pandemi bahanesiyle işten çıkarılan işçiler de çoğunlukla kadın oluyor. Artık şunu bilsinler ki bunca eziyete dayanacak sabrımız kalmadı. Duyduğumuz öfkeyi, nefreti birbirimize değil, patronlara ve zincirlerimize aktarmamızın zamanı geldi. Birlik olalım, iş yerlerimizde birliklerimizi kurup hep birlikte mücadele edelim. Başka türlü kurtulamayacağız çünkü.

Kadınlar kelebeklerin izinde...

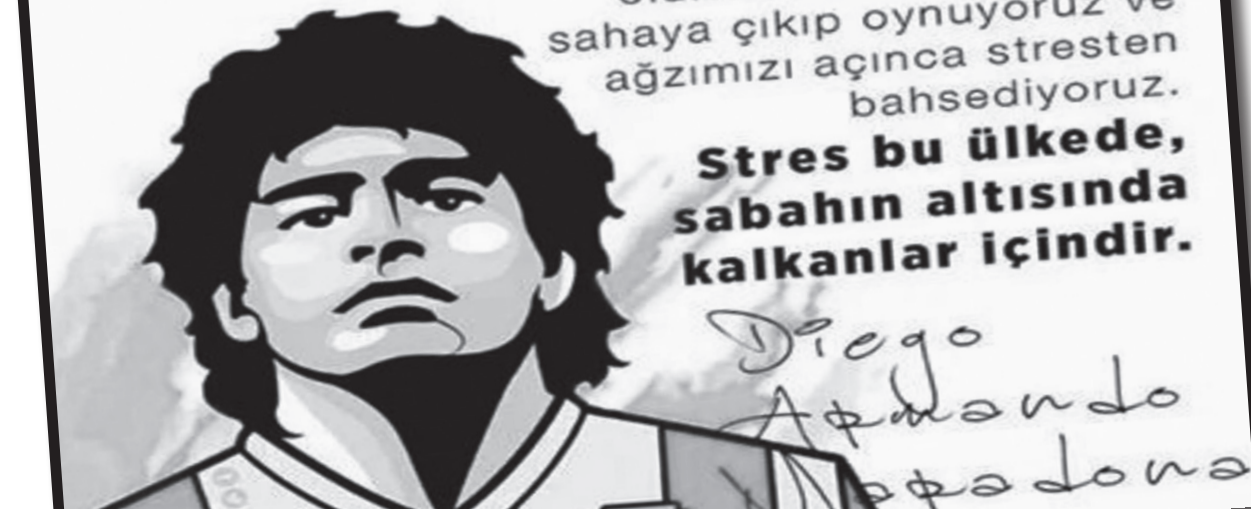
Baskı ve engellemelere rağmen kadınlar 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde yine alanlara çıktılar. Tacize, tecavüze, çocuk istismarına ve sömürüye karşı mücadele kararlılıklarını gösterdiler.

Biz futbolcular,

sürekli üzerimizde çok baskı olduğundan yakınıyoruz. Baskı, ancak evlerine beş peso getirip çocuklarını geçindiremeyen insanların üzerinde olur. Binlerce dolar alıp, sahaya çıkıp oynuyoruz ve ağzımızı açınca stresten bahsediyoruz.

Stres bu ülkede, sabahın altısında kalkanlar içindir.

Haklarını BİLİYOR MUSUN

Kişisel Koruyucu Donanım Hakkı

6331 sayılı İş Güvenliği ve Sağlığı Kanunu'nun 30. maddesine göre çıkarılan "Kişisel Koruyucu Donanımların İşyerlerinde Kullanılması Hakkında Yönetmelik" işyerlerinde koruyucu donanımlarla ilgili uyulması gereken kuralları içermektedir.

Bu yönetmelikte, "Kişisel koruyucu donanım, risklerin, toplu korunmayı sağlayacak teknik önlemlerle veya iş organizasyonu ve çalışma yöntemleriyle önlenemediği, tam olarak sınırlandırılmadığı durumlarda kullanılır. Kişisel koruyucu donanım, iş kazası ya da meslek hastalığının önlenmesi, çalışanların sağlık ve güvenlik risklerinden korunması, sağlık ve güvenlik koşullarının iyileştirilmesi amacıyla kullanılır." denmektedir.

Ayrıca bu yönetmeliğe göre koruyucu donanımlar, kendisi ek risk oluşturmadan ilgili riski önlemeye, işyerinde var olan koşullara ve kullananın ergonomik gereksinimlerine ve sağlık durumuna uygun olmalı, gerekli ayarlamalar yapıldığında kullanana tam uymalıdır.

Tek kişi tarafından kullanılması esas olan kişisel koruyucu donanımların, patron tarafından sağlanması ve gerekli durumlarda yenilenmesi gerekmektedir. Ayrıca patronlar, bu donanımların hangi risklere karşı ve nasıl kullanılacağı konusunda işçiye bilgi vermeli ve uygulamalı eğitim gerçekleştirmelidir.

Koruyucu donanımların verilmediği ya da kullanıma uygun olmadığı durumlarda, işçi bu donanımları talep etmelidir. Talep karşılanmadığı durumda işçinin ilgili birimlere şikayetten haklı fesihe kadar kimi hakları bulunmaktadır.

Ancak birçok konuda olduğu gibi bu konuda da işçilerin birlikte hareket etmesi asıl çözücü adımdır.

Sorun, cevaplayalım!

İş yaşamında karşılaştığınız sorunları, haklarınız hakkında bilmek istediklerinizi sorun, uzman avukatlarımızın desteği ile cevaplayalım.

İLETİŞİM

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi
MAMAK İŞÇİ KÜLTÜR EVİ
Tıp Fak. Cd. 586. Sk. No: 2/A
0 (552) 534 79 14

SINCAN İŞÇİ BİRLİĞİ
Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8
0 (552) 534 79 12

İşçi Bülteni Özel Sayı: 1596 * Fiyatı: 25 Kr * Aralık 2020 *
Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir *
Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe *
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. *
Osmanağa Mh. Kırtasiyeci Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul *
Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Ođin)
Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul Tel: (212) 577 54 92

**“Çalışmaktan başka her şey yasaklanmıştı:
Sokakta yürümek, şarkı söylemek, dans etmek,
buluşmak her şey yasaklanmıştı...”
George Orwell-1984**

Alışmak istemiyorsan...

1984, mutlaka okunması gereken bir roman. İçine itildiğimiz karanlık çukurda yaşamayı kabul edip etmediğimizi sorgulamak için, nasıl bir dünya istediğimizi sorgulamak için, ve elbette yaşanılabilir bir dünyayı nasıl kuracağımızı unutmamak için...

“Asla olağan insani duygularına kavuşamayacaksın. İçindeki her şey ölmüş olacak. Sevgi, arkadaşlık kurabilme yeteneklerin, yaşama sevincin yitmiş olacak, gülmeyeceksin, merak duymayacaksın, cesaret gösteremeyeceksin, onur duyamayacaksın. Bomboş olacaksın. Seni boşaltıp yerine kendimizi dolduracağız.”

Düzenin temsilcisi işkenceci O'Brien, yaratmak istedikleri insan tipini anlatırken işte böyle söylüyordu Winston Smith'e 1984'te...

1984 bir roman. 1948'de yazılmış bir distopya, yani geleceğin olumsuz toplumuna yönelik bir kurgu.

Romanda, dünya, sürekli olarak birbirleriyle savaşan Okyanusya, Avrasya ve Doğu Asya adlı üç büyük devlete ayrılmıştır. Okyanusya, Kuzey ve Güney Amerika'yı, Britanya'yı, Avustralya'yı ve Güney Afrika'yı içine alır. Avrasya, Avrupa ve Asya'nın Portekiz'den Bering Boğazı'na kadar uzanan kısımlarından meydana gelir. Doğu Asya ise, Çin, Çin'in güneyindeki ülkeler, Japonya, Mançurya, Moğolistan ve Tibet'i kapsar. Ayrıca, adı geçen üç büyük devletin ele geçirmeye çalıştığı, Ortadoğu, Orta Afrika ve Güney Hindistan'ı içine alan ara bölgeler vardır. Dünya nüfusunun beşte birini oluşturan ara bölgeler, üç devlet arasında sürekli el değiştirir. Ara bölgelerde yaşayan halklar, elden ele geçirilen köleler durumundadır.

1984, öyle bir gelecektir ki, TV'lerde sürekli iktidar propagandası yapılmakta, insanlar bir dilim ekmeğe muhtaç haldeyken televizyonlarda ülkenin büyüme rekorları kırdığı anlatılmaktadır. Halk sürekli olarak iktidarın uydurduğu gölge düşmanlara karşı kışkırtılır. İktidarın sahibi olan Büyük Birader, bugün ak dediğine yarın kara derken insanlardan her ikisine de inanmasını beklemektedir. İnanmayanların sonu ise işkence ve ölümdür. Bu inançsızları tespit etmek için ise halk sürekli olarak teknolojik araçlarla gözetim altında tutulmaktadır.

Bir kurgu roman için fazla tanıdık değil mi? 70 yıl kadar önce yazılan bir kurgu romanın içinde yaşıyoruz bugün adeta.

Covid-19 salgını bile fırsata çeviriyor, yaratmaya çalıştıkları korku toplumunu insanlara kabul ettirmek için kullanıyorlar.

Aynı 1984'te olduğu gibi korku, propaganda ve beyin yıkama ile halk manipüle ediliyor bugün de.

Ayrıca, bugün çok sık duyduğumuz Büyük Birader, düşünce suçu kavramları da ilk kez bu romanda kullanılıyor.

Bu kadar baskının olduğu yerde ise elbette direniş de var. Romanın ana kahramanı Winston Smith, akıl dışı bulduğu baskı düzenine meydan okumaya çalışıyor. Julia da ona destek oluyor ve kendilerine yeni bir yaşam kurmak istiyorlar.

Ne var ki, bu iki direnişçi bir süre sonra yakalanıyor, akıllmaz işkenceler görüyor ve birbirlerine ihanet ediyorlar.

Sonunda kazanan Büyük Birader oluyor. Baskı düzeninin saçmalığını düşünecek, başka türlü bir yaşamı hayal edecek tek bir kişi bile kalmıyor. Artık, Winston Smith de Büyük Birader düzeninin tam bir hayranı oluyor.

Geleceğe dair korkunç, tüyleri diken diken eden bir kurgudur 1984'te anlatılan.

Ama, en nihayetinde, 1984 sadece bir kitap.

Bugün yaşadığımız dünyaya ne kadar benzese de anlatılanlar, aynı sonu yaşayıp yaşamayacağımızı sadece biz belirleyebiliriz.

İşte bu yüzden 1984, mutlaka okunması gereken bir roman.

İçine itildiğimiz karanlık çukurda yaşamayı kabul edip etmediğimizi sorgulamak için, nasıl bir dünya istediğimizi sorgulamak için, ve elbette yaşanılabilir bir dünyayı nasıl kuracağımızı unutmamak için...

**Bakan Selçuk
Türkiye'de yoksulluk sorun
olmaktan kalktı!**

**Samsun'da bir vatandaş
eline 'iş, aş' yaparak
sokak ortasında intihar
ettikten birgün sonra
Çalışma Bakanı 2021 Bütçe
görüşmelerinde 'Türkiye'de
yoksulluk sorun olmaktan
çıktı' dedi...**

**Bu ne aymazlıktı, ne
kendini bilmezlik...**

**1984'ün korkunç bir
kopyasını yaşıyoruz...**